Sbírka soudních rozhodnutí

STANOVISKO GENERÁLNÍHO ADVOKÁTA
PAOLA MENGOZZIHO
přednesené dne 26. července 2017 [1]

Věc C-61/16 P

European Bicycle Manufacturers Association (EBMA)
proti

Giant (China) Co. Ltd

„Kasační opravný prostředek – Dumping – Nařízení (EU) č. 502/2013 – Dovoz jízdních kol pocházejících z Čínské lidové republiky – Nařízení (ES) č. 1225/2009 – Článek 18 odst. 1 – Spolupráce – Pojem ‚nezbytné informace' – Žádost o individuální zacházení – Riziko obcházení"

I. Úvod

1. Projednávaná věc se vztahuje ke kasačnímu opravnému prostředku, který podalo European Bicycle Manufacturers Association (dále jen „EBMA"), sdružení zastupující zájmy evropských výrobců jízdních kol. Ve svém kasačním opravném prostředku se EBMA domáhá, aby Soudní dvůr zrušil rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 26. listopadu 2015, Giant (China) v. Rada [2] (dále jen „napadený rozsudek"), kterým Tribunál zrušil nařízení Rady (EU) č. 502/2013 ze dne 29. května 2013 [3] (dále jen „sporné nařízení"), v rozsahu, v němž se týkalo čínského výrobce jízdních kol, společnosti Giant (China) Co. Ltd. (dále jen „Giant").

2. Sdružení EBMA, podporované Radou Evropské unie a Evropskou komisí (dále jen společně „orgány"), v podstatě zpochybňuje závěr Tribunálu uvedený v napadeném rozsudku, podle kterého žádný z důkazů dovolávaných Radou Radě neumožňoval, aby ve sporném nařízení odmítla uplatnit na společnost Giant individuální antidumpingové clo.

3. Projednávaná věc poskytuje Soudnímu dvoru příležitost k poskytnutí upřesnění ohledně použití článku 18 nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství [4] (dále jen „základní nařízení"), což je ustanovení, které upravuje nedostatečnou spolupráci účastníků řízení při antidumpingových šetřeních, a konkrétně ohledně pojmu „nezbytná informace" uvedeného v odstavci 1 tohoto článku.

1 – Původní jazyk: francouzština.

2 – T-425/13, nezveřejněný, EU:T:2015:896.

3 – Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 502/2013 ze dne 29. května 2013, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 990/2011 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu jízdních kol pocházejících z Čínské lidové republiky na základě prozatímního přezkumu podle čl. 11 odst. 3 nařízení (ES) č. 1225/2009 (Úř. věst. 2013, L 153, s. 17).

4 – V době dotčeného šetření v projednávané věci byla ustanovení upravující přijetí antidumpingových opatření Evropskou unií obsažena v nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 2009, L 343, s. 51, a oprava nařízení Úř. věst. 2010, L 7, s. 22).

II. Právní rámec

4. Podle čl. 2 odst. 8 a 9 základního nařízení, které se týkají určení vývozní ceny:

„8. Vývozní cena je cena skutečně zaplacená nebo cena, kterou je třeba zaplatit, za výrobek prodaný za účelem vývozu ze země vývozu do Společenství.

9. Neexistuje-li vývozní cena nebo ukáže-li se, že vývozní cena z důvodu spojení nebo dohody o vyrovnání mezi vývozcem a dovozcem nebo třetí stranou není spolehlivá, lze vývozní cenu určit početně na základě ceny, za niž byl dovezený výrobek poprvé znovu prodán nezávislému kupujícímu, nebo pokud výrobek není prodán nezávislému kupujícímu nebo není znovu prodán ve stavu, ve kterém byl dovezen, na jakémkoli jiném přiměřeném základě."

5. Podle článku 18 základního nařízení:

„1. Pokud účastník řízení odmítne umožnit přístup k nezbytným informacím nebo je neposkytne ve lhůtě stanovené tímto nařízením nebo pokud klade závažným způsobem překážky šetření, mohou prozatímní nebo konečná pozitivní nebo negativní zjištění vycházet z dostupných údajů. Pokud se zjistí, že účastník řízení předložil nepravdivé nebo zavádějící informace, nepřihlédne se k nim a bude se vycházet z dostupných údajů. Účastníci řízení by měli být zpraveni o důsledcích nedostatečné spolupráce.

[…]

3. Nejsou-li informace předložené účastníkem řízení ve všech ohledech dokonalé, přesto se k nim přihlédne, pokud nedostatky neúměrně neztěžují učinění přiměřeně správných závěrů, pokud jsou předloženy včas, pokud je možno je ověřit a pokud účastník řízení jednal podle svého nejlepšího vědomí a svědomí.

[…]"

III. Skutečnosti předcházející sporu a sporné nařízení

A. Postup, který vedl k přijetí sporného nařízení

6. Skutečnosti předcházející sporu byly podrobně vylíčeny v bodech 1 až 25 napadeného rozsudku, na které tímto odkazuji. Pro potřeby probíhajícího řízení pouze připomínám, že dne 9. března 2012 oznámila Komise zahájení prozatímního přezkumu antidumpingových opatření z vlastního podnětu, která uložila (a která několikrát přezkoumala) z dovozu jízdních kol pocházejících z Číny do Unie [5].

7. Mezi skupinami čínských vyvážejících výrobců, které uvedly vývoz do Unie během období šetření (od 1. ledna do 31. prosince 2011), byla skupina, jejíž součástí byla společnost Giant (dále jen „skupina Giant").

8. Jednou ze společností, která byla součástí skupiny Giant, byla společnost Shanghai Giant & Phoenix Bicycle Co. Ltd (dále jen „GP"), společný podnik vytvořený skupinou Giant a společností Jinshan Development and Construction (dále jen „Jinshan") [6]. Jelikož GP ukončila veškerou činnost v září 2011 a byla v likvidaci, požádala skupina Giant Komisi, aby vyloučila GP z šetření.

5 – Pokud jde o podrobnosti, viz body 2 až 8 napadeného rozsudku.

6 – Viz bod 14 napadeného rozsudku, ve kterém je popsána struktura kontroly nad společností GP.

9. Dne 15. května 2012 zaslala Komise společnosti Giant formulář žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství (dále jen „zacházení jako v TH“) v souladu s čl. 2 odst. 7 písm. b) základního nařízení. Informovala ji rovněž, že pokud hodlala získat toto zacházení jako v TH, musela formulář žádosti o zacházení jako v TH vyplnit každá z propojených společností se sídlem v Číně, včetně společnosti GP, jelikož tato společnost vyráběla jízdní kola a byla největším vývozcem skupiny Giant do Unie během období šetření.

10. V rámci několika výměn korespondence během období šetření Komise v podstatě společnost Giant informovala, že se domnívala, že prostřednictvím společnosti GP byla skupina Giant propojená se skupinou, jejíž součástí byla společnost Jinshan (dále jen „skupina Jinshan“), jejíž hlavní investice se týkaly výroby a prodeje jízdních kol. Podle Komise tak měla společnost Giant vyplnit formulář žádosti o zacházení jako v TH a odpovědi na antidumpingový dotazník rovněž za entity, které byly součástí skupiny Jinshan. Komise dále informovala společnost Giant o tom, že v případě nepředložení těchto formulářů a dotazníků použije článek 18 základního nařízení a zamítne žádost o zacházení jako v TH, kterou podala skupina Giant [7].

11. Během šetření předložila společnost Giant formuláře žádosti o zacházení jako v TH za šest společností, které byly součástí její skupiny, mezi kterými byla i společnost GP, a následně zaslala odpovědi na antidumpingový dotazník za jedenáct společností její skupiny, mezi kterými byla i společnost GP, které se podílely na výrobě a vývozu daného výrobku, jakož i za šest prodejních dceřiných společností usazených na území Unie. Uvedla nicméně několikrát, že jelikož byla pouze velmi nepřímo propojená se společností Jinshan prostřednictvím společnosti GP, nebyla povinna, ani neměla možnost předložit žádost o zacházení jako v TH a vyplnit antidumpingový dotazník za společnost Jinhsan a její dceřiné společnosti [8].

12. Dne 23. října 2012 informovala Komise společnost Giant o tom, že jelikož neobdržela žádost o zacházení jako v TH za společnosti, které byly součástí skupiny Jinshan, nemohla přezkoumat její žádost o zacházení jako v TH ve věci samé. V důsledku toho Komise rozhodla použít čl. 18 odst. 1 základního nařízení a nepřihlédnout k informacím předloženým společností Giant v její žádosti o zacházení jako v TH jako celku.

13. Dne 21. března 2013 informovala Komise společnost Giant o tom, že měla v úmyslu použít čl. 18 odst. 1 základního nařízení a opřít své závěry o dostupné údaje rovněž pro účely určení vývozní ceny, jelikož z důvodu nedostatku úplných informací o všech osobách ve spojení se společností GP nebylo možné provést odpovídající a spolehlivé výpočty týkající se vývozní ceny a tedy určit individuální dumpingové rozpětí pro společnost GP, a tedy pro skupinu Giant jako celek.

B. Sporné nařízení

14. Dne 5. června 2013 přijala Rada sporné nařízení. V bodech 63 a 64 odůvodnění tohoto nařízení Rada zamítla žádost o zacházení jako v TH předloženou skupinou GP z důvodu velmi nedostatečné odpovědi zaslané touto skupinou na žádosti Komise o informace. Rada uvedla, že odmítnutí skupiny Giant poskytnout všechny nezbytné informace o struktuře její skupiny vedlo k použití čl. 18 odst. 1 základního nařízení a k zamítnutí uvedené žádosti.

15. Poté v bodech 131 až 141 odůvodnění sporného nařízení Rada rovněž uvedla, že čl. 18 odst. 1 základního nařízení byl použit za účelem určení vývozní ceny společnosti Giant.

7 – Viz body 15 a 17 napadeného rozsudku.

8 – Viz body 16, 18 až 20, 22 a 24 napadeného rozsudku.

16. Rada uvedla, že společnost Giant odmítla poskytnout útvarům Komise nezbytné informace o struktuře skupiny a základní informace o výrobě, objemu prodejů a vývozních cenách daného výrobku do Unie týkající se skupiny Jinshan v období šetření. Šetřením se potvrdilo, že jedna z dceřiných společností skupiny Giant – a sice GP – byla propojena se skupinou Jinshan prostřednictvím podílového spoluvlastnictví a strukturálních a manažerských vazeb a že se tato skupina podílela na výrobě a prodeji dotčeného výrobku v Číně. Vzhledem k tomu, že od společností, které jsou součástí skupin Jinshan nedošly odpovědi na formulář žádosti o zacházení jako v TH ani vyplněný antidumpingový dotazník, nemohla Rada určit, do jaké míry měla výroba a prodej dotčeného výrobku touto skupinou vliv na stanovení vývozní ceny, pokud jde o GP a následně o Giant jako celou skupinu. Podle Rady nebylo tedy možné provést úplné a spolehlivé výpočty vývozní ceny, a tím určit individuální rozpětí pro společnost GP a koneckonců ani pro skupinu Giant jako celek [9].

17. V odpověď na argument společnosti Giant, podle kterého v žádném případě neexistovalo riziko obcházení případných antidumpingových opatření, jelikož společnost GP, která představovala jediné spojení mezi oběma skupinami, ukončila v září 2011 činnost, uvedla Rada, že na konci období přezkumného šetření společnost GP stále existovala jako právnická osoba/účetní jednotka, a proto mohla být výrobní činnost kdykoli v budoucnu obnovena [10].

18. Sporné nařízení tak zachovalo sazbu konečného antidumpingového cla pro společnost Giant ve výši 48,5 %, použitelnou na všechny čínské vyvážející výrobce, kterým bylo zamítnuto individuální zacházení.

IV. Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

19. Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 19. srpna 2013 podala společnost Giant žalobu na neplatnost sporného nařízení. Na podporu své žaloby se společnost Giant dovolávala osmi žalobních důvodů. V napadeném rozsudku ovšem Tribunál přezkoumal pouze tři žalobní důvody [11].

20. Úvodem Tribunál uvedl, že Rada odmítla přiznat společnosti Giant individuální zacházení na základě dvou skutečností: jednak nedostatku úplných informací o všech osobách ve spojení se společností GP – specificky o společnostech skupiny Jinshan – což podle Rady znemožnilo stanovit vývozní cenu skupiny Giant, a tedy individuální antidumpingové rozpětí pro tuto skupinu; kromě toho existence inherentního rizika obcházení antidumpingových opatření. Za těchto podmínek Tribunál rozhodl nejprve přezkoumat žalobní důvody týkající se obou těchto aspektů.

21. Pokud jde o první aspekt, Tribunál konstatoval, že na základě informací poskytnutých společností Giant měla Rada k dispozici nezbytné informace pro výpočet spolehlivé vývozní ceny pro skupinu Giant, a tedy ke stanovení individuálního dumpingového rozpětí a individuálního antidumpingového cla pro tuto skupinu. Podle Tribunálu tedy Rada nesprávně použila čl. 18 odst. 1 základního nařízení na společnost Giant a založila své závěry ve vztahu k určení vývozní ceny skupiny Giant na dostupných údajích [12]. Tribunál poté odmítl argumenty předložené Radou k tvrzení, že při řízení společnost Giant poskytla nepravdivé nebo zavádějící informace [13].

9 – Viz body 131 až 135 odůvodnění sporného nařízení.

10 – Viz bod 137 odůvodnění sporného nařízení.

11 – Jedná se jednak o první část třetího žalobního důvodu a o pátý žalobní důvod, a kromě toho o sedmý žalobní důvod předkládané společností Giant před Tribunálem. Viz konkrétně body 46 až 51 napadeného rozsudku.

12 – Body 56 až 70 a 77 napadeného rozsudku.

13 – Body 71 až 76 napadeného rozsudku.

22. Pokud jde o druhý aspekt, Tribunál rozhodl, že za okolností projednávané věci se Rada nemohla dovolávat rizika obcházení za účelem odůvodnění odmítnutí uplatnit na společnost Giant individuální antidumpingové clo [14].

23. Tribunál tedy dospěl k závěru, že žádná ze skutečností dovolávaná Radou neumožňovala Radě, aby společnosti Giant odmítla individuální zacházení, a v důsledku toho zrušil sporné nařízení v rozsahu, v němž se týkalo tohoto vyvážejícího výrobce, aniž přezkoumal další žalobní důvody, které tento výrobce uvedl.

V. Návrhová žádání účastníků řízení

24. Svým kasačním opravným prostředkem se EBMA domáhá, aby Soudní dvůr zrušil napadený rozsudek, rozhodl ve věci samé a zamítl žalobu na neplatnost nebo vrátil věc Tribunálu, aby rozhodl o žalobě na neplatnost ve věci samé, EBMA se rovněž domáhá, aby Soudní dvůr uložil společnosti Giant náhradu nákladů vynaložených pro účely kasačního opravného prostředku a jejího vedlejšího účastenství u Tribunálu.

25. Společnost Giant se domáhá, aby Soudní dvůr prohlásil kasační opravný prostředek za zjevně nepřípustný nebo za zjevně neopodstatněný, a tudíž odmítl kasační opravný prostředek v plném rozsahu usnesením s odůvodněním, aby v každém případě odmítl kasační opravný prostředek jako nepřípustný nebo zamítl jako neopodstatněný a uložil EBMA náhradu nákladů probíhajícího řízení.

26. Ve svých kasačních odpovědích, předložených na základě článku 172 jednacího řádu, se Rada a Komise domáhají, aby Soudní dvůr zrušil napadený rozsudek, rozhodl ve věci samé a zamítl žalobu na neplatnost nebo vrátil věc Tribunálu, aby rozhodl ve věci samé o žalobě na neplatnost. Rada a Komise se konečně domáhají, aby Soudní dvůr uložil společnosti Giant náhradu nákladů řízení vynaložených oběma uvedenými orgány před Tribunálem a Soudním dvorem.

VI. Analýza

27. Na podporu svého kasačního opravného prostředku uvádí EBMA tři důvody kasačního opravného prostředku, ke kterým se přidávají Rada a Komise.

28. První dva důvody kasačního opravného prostředku, které je třeba přezkoumat společně, vycházejí z několika nesprávných právních posouzení při použití čl. 18 odst. 1 základního nařízení. V tomto kontextu EBMA Tribunálu rovněž vytýká, že překročil svou pravomoc soudního přezkumu. Ve svém třetím důvodu kasačního opravného prostředku EBMA tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávných právních posouzení ve své analýze týkající se neexistence rizika obcházení.

A. K prvnímu a druhému důvodu kasačního opravného prostředku

1. Shrnutí argumentů účastníků řízení

29. Svými dvěma prvními důvody kasačního opravného prostředku EBMA, podporované orgány, zpochybňuje analýzu Tribunálu, obsaženou v bodech 56 až 78 napadeného rozsudku. V rámci obou těchto důvodů kasačního opravného prostředku EBMA v podstatě předkládá čtyři výtky, z nichž první tři vycházejí z nesprávného použití čl. 18 odst. 1 základního nařízení, a čtvrtá [15] vychází z toho, že Tribunál překročil svou pravomoc soudního přezkumu.

14 – Body 79 až 90 napadeného rozsudku.

15 – Tato výtka ve skutečnosti tvoří samostatný důvod kasačního opravného prostředku.

30. Zaprvé EBMA vytýká Tribunálu, že použil chybnou právní analýzu při svém posouzení použití čl. 18 odst. 1 základního nařízení Radou ve sporném nařízení.

31. Podle EBMA mohou orgány použít „dostupné údaje“ podle čl. 18 odst. 1 a 3 základního nařízení třemi způsoby: „celkově“ ve vztahu ke všem informacím a údajům poskytnutým účastníkem řízení; ve vztahu ke všem úplným informacím nebo údajům, jako je žádost o zacházení jako v TH nebo žádost o individuální zacházení, nebo pouze ve vztahu k některým aspektům všech informací nebo údajů.

32. V napadeném rozsudku však Tribunál vyšel z chybného předpokladu, že Rada použila čl. 18 odst. 1 základního nařízení na vývozní cenu společnosti Giant (situace, která odpovídá druhému z případů popsaných v předchozím bodě). Naopak Rada použila „celkově“ článek 18 na skupinu Giant z důvodu odmítnutí poskytnout úplné informace týkající se její struktury a zejména týkající se všech vztahů existujících prostřednictvím společnosti GP mezi společnostmi skupiny Giant a společnostmi skupiny Jinshan. Toto odmítnutí zabránilo orgánům, aby získaly přesný obrázek o totožnosti účastníka řízení, který spolupracoval.

33. Komise se přidává k této výtce a tvrdí, že Tribunál chybně vyložil sporné nařízení, když rozhodl, že použití čl. 18 odst. 1 základního nařízení se nevztahovalo na určení okruhu skutečného vývozce, ale na následnou otázku určení vývozní ceny.

34. Zadruhé vytýká EBMA Tribunálu, že se dopustil nesprávného právního posouzení při posuzování spolupráce společnosti Giant ve smyslu čl. 18 odst. 1 základního nařízení. Tribunál měl rozhodnout, že společnost Giant nespolupracovala na šetření, protože neposkytla minimální úroveň informací, která by orgánům umožnila mít úplný a přesný obrázek o činnostech všech společností propojených s její skupinou, které se podílely na výrobě a prodeji dotčeného výrobku. Na rozdíl od toho, co rozhodl Tribunál, nebyla relevance vztahů existujících mezi skupinou Giant, společností GP a skupinou Jinshan omezena na transakce týkající se přímých prodejů. Bez základních minimálních informací nebyly orgány schopny posoudit relevanci účasti skupiny Jinshan, a zejména možné způsoby, kterými tato skupina mohla ovlivnit činnosti společnosti GP, a tím skupiny Giant. Jako příklad EBMA cituje možnou existenci dohod o rozdělení trhů nebo společné cenové politiky mezi skupinou Giant a skupinou Jinshan, které nevyplývaly z tabulek týkajících se prodejů nebo konsolidovaných výsledků předložených společností Giant v období šetření, ale které bylo možné vyvodit srovnáním všech údajů o všech společnostech. Rada se přidává k této výtce.

35. Zatřetí EBMA tvrdí, že v napadeném rozsudku je chybně uloženo Komisi nadměrné břemeno muset prokázat nezbytnost vyžadovaných základních minimálních informací týkajících se propojených společností, které se podílejí na výrobě nebo prodeji dotčeného výrobku. Existence spojení a takové účasti je dostatečná pro to, aby byla odpověď na antidumpingový dotazník považována za „nezbytnou“ informaci ve smyslu čl. 18 odst. 1 základního nařízení. Komise se k této výtce přidává a tvrdí, že chybný výklad Tribunálu obrací důkazní břemeno na základě článku 18 základního nařízení a poskytuje „prémii“ podnikům, které se rozhodnou plně nevyhovět žádostem Komise během antidumpingových šetření.

36. Začtvrté EBMA, podporovaná orgány, Tribunálu v podstatě vytýká, že nahradil orgány tím, že vyvodil závěry z předložených částečných důkazů, čímž porušil širokou posuzovací pravomoc, kterou uvedené orgány mají.

37. V tomto ohledu Rada uvádí, že hodnocení nezbytnosti informací a jejich posouzení jsou složitými operacemi a že orgány disponují širokou posuzovací pravomocí za účelem výběru informací, které posoudí jako relevantní v antidumpingovém šetření. Rada tvrdí, že Tribunál chybně konstatoval zjevnou povahu případného nesprávného posouzení skutkového stavu, a konkrétně nepoužil test věrohodnosti rozvinutý judikaturou. Zejména nepřezkoumal, zda důkazy předložené skupinou Giant

byly dostatečné pro přijetí závěru, že orgány během šetření provedly nedostatečně hodnověrné posouzení. Komise uvádí, že to ona určuje, jaké informace jsou „nezbytné“ a co jsou důsledky nepředložení takových informací. Tribunálu nepřísluší provádět šetření podruhé nebo nahrazovat hodnocení orgánů svými vlastními hodnoceními.

38. Společnost Giant nejprve tvrdí, že první a druhý důvod kasačního opravného prostředku jsou nepřípustné, neboť se vztahují k posouzení skutkového stavu provedenému Tribunálem, které nespadá do pravomoci Soudního dvora v rámci řízení o kasačním opravném prostředku. Podpůrně tvrdí, že by důvody kasačního opravného prostředku předložené EBMA měly být zamítnuty ve věci samé.

2. Posouzení

a) K přípustnosti

39. Nejprve je třeba přezkoumat přípustnost prvních dvou důvodů kasačního opravného prostředku, kterou společnost Giant zpochybňuje.

40. V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle judikatury Soudního dvora je pouze Tribunál příslušný ke zjišťování a posuzování skutkového stavu a v zásadě k posuzování důkazů, které zohledňuje na podporu tohoto skutkového stavu. Zjištění skutkového stavu a posouzení důkazů, s výhradou případu jejich zkreslení, tedy nepředstavuje právní otázku, která by jako taková podléhala přezkumu Soudního dvora. Pokud však Tribunál zjistil nebo posoudil skutkový stav, je Soudní dvůr podle článku 256 SFEU příslušný k přezkumu právní kvalifikace těchto skutkových zjištění a právních důsledků, které z nich Tribunál vyvodil [16].

41. V projednávané věci EBMA v rámci svých prvních dvou důvodů kasačního opravného prostředku vytýká Tribunálu, že se dopustil nesprávných právních posouzení při použití čl. 18 odst. 1 základního nařízení: zaprvé uplatnil chybnou právní analýzu při posouzení založeném na tomto ustanovení, zadruhé chybně posoudil spolupráci společnosti Giant s přihlédnutím k tomuto ustanovení a zatřetí uložil nadměrné břemeno Komisi. Začtvrté EBMA vytýká Tribunálu, že překročil svou přezkumnou pravomoc tím, že porušil posuzovací pravomoc, kterou orgány disponují. Je přitom třeba konstatovat, že všechny tyto výtky spadají nepochybně mezi právní otázky, které jako takové podléhají přezkumu Soudního dvora.

42. Vzhledem k tomu, že se tak výtky předložené v rámci prvních dvou důvodů kasačního opravného prostředku netýkají posouzení skutkového stavu provedeného Tribunálem, ale týkají se porušení práva, je třeba tyto výtky považovat za přípustné. Nicméně pokud výtky rozvinuté EBMA nebo orgány v rámci prvních dvou důvodů kasačního opravného prostředku obsahují argumenty týkající se posouzení skutkových okolností provedených Tribunálem, musí být tyto argumenty považovány za nepřípustné.

16 – Viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 12. ledna 2017, Timab Industries a CFPR v. Komise (C-411/15 P, EU:C:2017:11, bod 89 a citovaná judikatura).

b) K věci samé

1) K prvním třem výtkám vycházejícím z chybného použití čl. 18 odst. 1 základního nařízení

i) K čl. 18 odst. 1 základního nařízení a k pojmu „nezbytná informace“

43. Článek 18 odst. 1 základního nařízení, nadepsaný „Nedostatečná spolupráce“, umožňuje orgánům využít dostupné údaje, pokud účastník řízení odmítne umožnit přístup k nezbytným informacím nebo je neposkytne ve lhůtě stanovené tímto nařízením nebo pokud klade závažným způsobem překážky šetření. Využít dostupné údaje lze i tehdy, když účastník řízení předloží nepravdivé nebo zavádějící informace. Ze znění tohoto ustanovení vyplývá, že tyto čtyři podmínky jsou alternativní, takže je-li splněna jen jediná z nich, mohou orgány založit svá prozatímní nebo konečná zjištění na dostupných údajích [17].

44. Nejprve je třeba uvést, že, jak vyplývá ze samotného znění čl. 18 odst. 1 základního nařízení, toto ustanovení je třeba považovat za provedení článku 6.8 Dohody o provádění článku VI Všeobecné dohody o clech a obchodu 1994 do unijního práva [18], s přihlédnutím ke které musí být tedy v možném rozsahu vykládáno [19].

45. Dále je třeba uvést, že projednávaná věc se týká první ze čtyř výše uvedených podmínek, které na základě čl. 18 odst. 1 základního nařízení umožňují orgánům použít dostupné údaje. Jak totiž vyplývá z bodů 14 až 16 a 21 tohoto stanoviska, ve sporném nařízení Rada použila čl. 18 odst. 1 základního nařízení z důvodu neposkytnutí informací společností Giant, které Rada považovala za nezbytné, a Tribunál zrušil sporné nařízení z důvodu chybného použití uvedeného ustanovení v tomto bodě.

46. V tomto ohledu je třeba konstatovat, že základní nařízení (ani ostatně jakékoliv jiné ustanovení unijního práva) neobsahuje definici pojmu „nezbytná informace“. Samotný Soudní dvůr dosud neměl příležitost se tomuto pojmu věnovat. Nicméně rozhodovací praxe orgánů WTO, přejatá judikaturou Tribunálu, poskytuje užitečná vodítka za účelem určení základních rysů tohoto pojmu.

47. Zvláštní skupina zřízená v rámci WTO tak uvedla, že rozhodnutí kvalifikovat, či nikoliv danou informaci jako nezbytnou ve smyslu článku 6.8 antidumpingové dohody musí být přijato s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem každého šetření a nikoliv obecně [20]. Určitá informace, která může mít rozhodující význam v určitém šetření, tedy nemusí mít stejný význam v jiném šetření. Z toho vyplývá, že nezbytnost informace musí být posouzena případ od případu a konkrétně.

17 – V tomto ohledu viz bod 44 rozsudku ze dne 22. května 2014, Guangdong Kito Ceramics a další v. Rada (T-633/11, nezveřejněný, EU:T:2014:271). Tato formulace byla převzata v několika rozsudcích Tribunálu, včetně napadeného rozsudku (viz bod 61).

18 – Úř. věst. 1994, L 336, s. 103 (dále jen „antidumpingová dohoda“), obsažená v příloze 1 A dohody o zřízení Světové obchodní organizace (WTO) podepsané v Marrakéši dne 15. dubna 1994 a schválené rozhodnutím Rady 94/800/ES ze dne 22. prosince 1994 o uzavření dohod jménem Evropského společenství s ohledem na oblasti, které jsou v jeho pravomoci, v rámci Uruguayského kola mnohostranných jednání (1986-1994) (Úř. věst. 1994, L 336, s. 3). Znění článku 6.8 antidumpingové dohody je následující: „V případech, kdy zúčastněný Člen nebo zúčastněná strana odmítne přístup k nutné informaci nebo ji jinak neposkytne v rozumné době nebo významně brání šetření, mohou být předběžná a konečná, kladná nebo záporná zjištění učiněna na základě dostupných skutečností“.

19 – V tomto ohledu, viz podrobněji body 34 až 37 mého stanoviska ve spojených věcech Changshu City Standard Parts Factory a Ningbo Jinding Fastener v. Rada (C-376/15 P a C-377/15 P, EU:C:2016:928) a odkazy na judikatury, které jsou v tomto stanovisku uvedeny. Viz zejména rozsudek ze dne 16. července 2015, Komise v. Rusal Armenal (C-21/14 P, EU:C:2015:494, body 44 až 46 a citovaná judikatura). Pokud jde konkrétněji o vztahy mezi čl. 18 odst. 1 základního nařízení a článku 6.8 antidumpingové dohody, viz rozsudky ze dne 4. března 2010, Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory v. Rada (T-409/06, EU:T:2010:69, bod 103) a ze dne 22. května 2014, Guangdong Kito Ceramics a další v. Rada (T-633/11, nezveřejněný, EU:T:2014:271, bod 40).

20 – Viz zpráva zvláštní skupiny zřízené v rámci WTO, nadepsaná „Korea – Antidumpingová cla z dovozu papíru z Indonésie“ (WT/DS312/R), přijatá dne 28. října 2005, bod 7.43. V tomto ohledu viz rovněž rozsudek Tribunálu ze dne 22. května 2014, Guangdong Kito Ceramics a další v. Rada (T-633/11, nezveřejněný, EU:T:2014:271, bod 46).

48. Uvedená zvláštní skupina rovněž uvedla, že musí být považována za nezbytnou ve smyslu téhož ustanovení konkrétní informace, kterou má účastník řízení a je vyžadována orgánem pověřeným antidumpingovým šetřením za účelem stanovení jeho zjištění [21].

49. Jak vyplývá z bodu 44 tohoto stanoviska, tato vodítka jsou rovněž relevantní za účelem výkladu pojmu „nezbytné informace“ podle čl. 18 odst. 1 základního nařízení. Vymezení tohoto pojmu však nemůže odhlížet od uspořádání antidumpingového řízení, které upravuje základní nařízení.

50. V tomto ohledu je totiž třeba uvést, že ačkoli je v rámci základního nařízení věcí Komise, jakožto orgánu, který provádí šetření, určit, zda výrobek, kterého se týká antidumpingové řízení, je předmětem dumpingu, a ačkoli se tento orgán tedy nemůže v tomto rámci zbavit části důkazního břemene, které mu v tomto ohledu náleží, nic to nemění na tom, že základní nařízení Komisi nesvěřuje žádnou vyšetřovací pravomoc, která by jí umožňovala donutit společnosti, aby se účastnily šetření nebo poskytly informace. Za těchto podmínek jsou v antidumpingových řízeních orgány závislé na dobrovolné spolupráci účastníků řízení, pokud jde o poskytování nezbytných informací ve stanovených lhůtách. Spolupráce účastníků řízení, a zejména jejich odpovědi na antidumpingový dotazník upravený v čl. 6 odst. 2 základního nařízení jsou tak zásadní pro průběh antidumpingového řízení [22].

51. Kromě toho z čl. 18 odst. 6 základního nařízení vyplývá, že nespolupracuje-li účastník řízení vůbec nebo jen částečně a následkem toho nebudou některé podstatné informace sděleny, může to vést k výsledku, který pro něj bude méně příznivý, než kdyby při šetření spolupracoval.

52. Z těchto úvah vyplývá, že při použití čl. 18 odst. 1 základního nařízení, a zejména při výkladu pojmu „nezbytná informace“ ve smyslu tohoto ustanovení je třeba přihlédnout k různým požadavkům.

53. Jednak je třeba zajistit, aby účastníci řízení spolupracovali skutečně a plně na šetření tím, že budou jednat podle svého nejlepšího vědomí a svědomí [23] a nebránit šetření. Z tohoto úhlu pohledu musí poskytnout veškeré informace, které mají a které orgány považují za nezbytné za účelem stanovení svých zjištění. Záporné důsledky, kterým může být vystaven účastník řízení v případě vadné nebo částečné spolupráce – v tom smyslu, že se může nacházet v méně výhodné situaci, než by byl, pokud by plně na šetření spolupracoval – musí fungovat jako motivace k plné a bezvýhradné spolupráci na šetření.

54. Kromě toho však orgány nemohou po účastníku řízení požadovat, aby poskytl informace, které nejsou zjevně nezbytné za účelem stanovení jejich zjištění nebo které není schopen poskytnout, ačkoli požadavek jednat podle svého nejlepšího vědomí a svědomí ukládá účastníkům řízení povinnost zvýšeného úsilí [24].

55. S přihlédnutím ke všem výše uvedeným úvahám je třeba posoudit, zda je analýza Tribunálu obsažená v napadeném rozsudku stižena vadou spočívající v porušeních čl. 18 odst. 1 základního nařízení, jak tvrdí EBMA, podporovaná orgány.

21 – Viz zpráva zvláštní skupiny zřízené v rámci WTO, nadepsaná „Evropská společenství – Antidumpingové opatření týkající se chovného lososa z Norska“ (WT/DS337/R), přijatá dne 15. ledna 2008, bod 7.343. V tomto ohledu viz rovněž rozsudek Tribunálu ze dne 22. května 2014, Guangdong Kito Ceramics a další v. Rada (T-633/11, nezveřejněný, EU:T:2014:271, bod 46).

22 – V tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. března 2009, Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP v. Rada (T-249/06, EU:T:2009:62, bod 87). Pokud jde o postup obcházení, viz obdobně rozsudek ze dne 4. září 2014, Simon, Evers & Co. (C-21/13, EU:C:2014:2154, bod 32).

23 – Pokud jde o požadavek, aby účastníci řízení při poskytování nezbytných informací orgánům jednali podle svého nejlepšího vědomí a svědomí, viz znění čl. 18 odst. 3 základního nařízení *in fine*. V tomto ohledu viz rovněž bod 5 přílohy II antidumpingové dohody.

24 – V tomto ohledu, viz, pokud jde o článek 6.8 antidumpingové dohody, úvahy obsažené v bodech 7.244 a 7.245 zprávy zvláštní skupiny zřízené v rámci WTO, nadepsané „Egypt – Konečná antidumpingová opatření na dovoz ocelových výztuží z Turecka“ (WT/DS/211/R) a přijaté dne 1. října 2002.

ii) Posouzení analýzy Tribunálu

56. Z bodu 47 tohoto stanoviska vyplývá, že určení nezbytné povahy informace a v důsledku toho použití čl. 18 odst. 1 základního nařízení ze strany orgánů musí být posuzováno s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem každého šetření. Za účelem zhodnocení analýzy provedené Tribunálem v napadeném rozsudku je tedy nezbytné přihlédnout ke konkrétním okolnostem projednávané věci.

57. V projednávané věci je nesporné, že skupina Giant a skupina Jinshan musely být během daného období šetření považovány za propojené prostřednictvím jejich společného podniku GP [25]. Jak konstatoval Tribunál, během tohoto období představovala společnost GP jediné spojení mezi těmito dvěma skupinami [26]. Toto spojení bylo mimoto právě rušeno – a bylo skutečně zrušeno před přijetím sporného nařízení – jelikož účast společnosti Giant na společnosti GP byla právě prodávána [27]. Kromě tohoto spojení, které bylo možné kvalifikovat jako horizontální, jelikož skupina Jinshan působila rovněž ve výrobě jízdních kol, představovaly obě skupiny během relevantního období dva odlišné subjekty.

58. Kvalifikace obou skupin jako osob ve spojení vedla Komisi v souladu s její praxí k tomu, že požádala skupinu Giant, aby vyplnila formulář žádosti o zacházení jako v TH a následně antidumpingový dotazník za společnost Jinshan a za všechny společností, které byly součástí její skupiny [28].

59. Během řízení společnost Giant nicméně tvrdila, že z důvodu nepřímé povahy jejího spojení se skupinou Jinshan, omezeného na účast ve společném podniku GP, nebylo nezbytné, aby poskytla takové informace, a že v každém případě pro ni nebylo možné vyplnit žádost o zacházení jako v TH a následně antidumpingové dotazníky pro všechny společnosti, které byly součástí skupiny Jinshan.

60. Nicméně, jak konstatoval Tribunál v napadeném rozsudku [29], společnost Giant poskytla úplné informace ve vztahu ke všem společnostem, které byly součástí její skupiny, včetně společnosti GP, a rovněž poskytla informace týkající se skupiny Jinshan. Konkrétně poskytla konsolidované účty skupiny Jinshan. Jak konstatoval Tribunál, tyto dokumenty umožnily určit všechny společností, které byly součástí této skupiny, a ve spojení s ostatními poskytnutými informacemi vyvodit, že ze společností, které byly součástí skupiny Jinshan, pouze společný podnik GP během daného období šetření realizoval transakce se skupinou Giant.

61. Společnost Giant kromě toho předložila prohlášení představenstva společnosti Jinshan, které potvrzovalo, že jediný vztah mezi ní a touto společností spočíval ve společném podniku GP a že ani společnost Jinshan, ani žádná z jejích dceřiných společností neměla ke společnosti Giant vztah [30].

62. Za těchto okolností Tribunál dospěl k závěru, že použitím dostupných údajů za účelem určení vývozní ceny společnosti Giant Rada porušila čl. 18 odst. 1 základního nařízení.

63. EBMA tvrdí, že tento závěr je chybný.

25 – V tomto ohledu čl. 2 odst. 1 čtvrtý pododstavec základního nařízení odkazuje v rámci šetření otázky, zda jsou dvě strany v obchodním spojení, na definici „osob ve spojení“ uvedenou v článku 143 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. 1993, L 253, s. 1; Zvl. vyd. 02/06, s. 3). Tato definice je rovněž relevantní při určení existence „spojení“ pro účely stanovení vývozní ceny ve smyslu čl. 2 odst. 9 základního nařízení. Formulář žádosti o zacházení jako v TH a antidumpingový dotazník tuto definici „osob ve spojení“ přebírají.

26 – Viz bod 89 napadeného rozsudku.

27 – Tamtéž.

28 – Viz předchozí poznámka pod čarou *in fine*. Viz rovněž body 10 a 11 tohoto stanoviska a body 14 až 17 napadeného rozsudku.

29 – Viz body 63 až 66 napadeného rozsudku.

30 – Viz bod 67 napadeného rozsudku.

64. Zaprvé vytýká Tribunálu, že nerozhodl, že Rada použila článek 18 základního nařízení na skupinu Giant „celkově“ z důvodu jejího odmítnutí poskytnout minimální základní informace týkající se její struktury.

65. V tomto ohledu je třeba nicméně uvést, že výklad čl. 18 odst. 1 základního nařízení navržený EBMA – shrnutý v bodě 31 tohoto stanoviska – podle kterého orgány mohou použít toto ustanovení třemi odlišnými způsoby, nenachází žádný základ ve znění dotčeného ustanovení ani v jakémkoliv jiném ustanovení základního nařízení, ani dále v judikatuře unijních soudů. Nenachází oporu ani v rozhodovací praxi orgánů WTO týkající se článku 6.8 antidumpingové dohody.

66. Naopak na rozdíl od toho, co tvrdí EBMA, z několika skutečností vyplývá, že orgány použily dostupné údaje podle čl. 18 odst. 1 základního nařízení specificky za účelem určení vývozní ceny skupiny Giant.

67. Komise totiž jednak ve svém dopise ze dne 21. března 2013, uvedeném v bodě 13 tohoto stanoviska, informovala společnost Giant o svém úmyslu použít čl. 18 odst. 1 základního nařízení a založit své závěry na dostupných údajích specificky pro účely určení vývozní ceny. Kromě toho z bodu 131 odůvodnění sporného nařízení výslovně vyplývá, že „proto byl v souvislosti s vývozní cenou použit čl. 18 odst. 1 základního nařízení“.

68. Kromě toho, jak vyplývá z bodů 47 a 48 tohoto stanoviska, nezbytná povaha informace musí být posouzena nikoliv obecně nebo „celkově“, ale ve vztahu ke zjištění, které musí orgán pověřený šetřením prokázat, a sice v projednávané věci určení vývozní ceny.

69. Je samozřejmě nezbytné, aby unijní orgány již na počátku šetření získaly určité obecné informace týkající se společností propojených s vyvážejícími výrobci za účelem určení skutečného „okruhu“ těchto vyvážejících výrobců, a to aniž by musely odůvodňovat, že jsou tyto informace nezbytné pro přijetí rozhodnutí na základě základního nařízení.

70. Nicméně, jak bylo uvedeno v bodě 60 tohoto stanoviska, v projednávané věci Tribunál konstatoval, že kromě úplných informací týkajících se dceřiných společností, které byly součástí její skupiny, poskytla společnost Giant informace, které umožňovaly určit všechny společnosti skupiny Jinshan, jakož i všechny transakce, ke kterým došlo mezi touto skupinou a skupinou Giant v relevantním období. Za těchto podmínek nemůže EBMA skutečně tvrdit, že společnost Giant neposkytla základní minimální informace ve vztahu ke společnosti Jinshan [31].

71. Za těchto podmínek musí být podle mého názoru výtka předložená EBMA vycházející z toho, že Tribunál nerozhodl, že Rada použila „celkově“ čl. 18 odst. 1 základního nařízení na skupinu Giant, zamítnuta.

72. Zadruhé EBMA zpochybňuje posouzení Tribunálu, pokud jde o spolupráci společnosti Giant na šetření. EBMA v podstatě tvrdí, že Tribunál měl rozhodnout, že použití čl. 18 odst. 1 základního nařízení na společnost Giant bylo odůvodněné z důvodu nedostatečné spolupráce ze strany této společnosti.

31 – Projednávaná věc se tak odlišuje od věci, ve které byl vydán rozsudek ze dne 22. května 2014, Guangdong Kito Ceramics a další v. Rada (T-633/11, nezveřejněný, EU:T:2014:271). V tomto rozsudku Tribunál rozhodl, že se orgány nedopustily pochybení, když použily dostupné údaje podle čl. 18 odst. 1 základního nařízení z důvodu nesdělení názvu dvou dceřiných společností dotčené skupiny účastníkem řízení, což znamenalo, že neposkytl úplné a spolehlivé informace nade vši pochybnost, pokud jde o přesné složení celé skupiny společností (viz bod 49 tohoto rozsudku).

73. V tomto ohledu je třeba připomenout, že kromě spojení mezi skupinou Giant a skupinou Jinshan prostřednictvím společnosti GP představovaly obě skupiny dva odlišné subjekty, či dvě konkurenční skupiny, jak jsem uvedl v bodě 57 tohoto stanoviska. Z důvodu této situace společnost Giant tvrdila v průběhu šetření, když jí Komise požádala o předložení formuláře žádosti o zacházení jako v TH a antidumpingového dotazníku za společnost Jinshan a společnosti, které byly součástí její skupiny, že nebyla schopna takové informace poskytnout.

74. Ze spisu vyplývá, že Komise skutečně nepřihlédla k tomu, že se společnost Giant dovolávala své neschopnosti poskytnout požadované informace. Trvala naopak na tom, že je nezbytné, aby společnost Giant odpověděla na uvedené dotazníky za společnost Jinshan a její společnosti, a uvedla, že hodlá v případě nezodpovězení použít čl. 18 odst. 1 základního nařízení.

75. Není přitom pochyb o tom, že uvedené dotazníky obsahovaly velmi přesné otázky. Pro vyplnění takových dotazníků náležitým způsobem je nezbytné mít přístup k velmi podrobným obchodním údajům, které mají často důvěrnou povahu. Obvykle podnik nemá (a podle pravidel hospodářské soutěže ani nesmí mít) přístup ke všem těmto informacím týkajícím se konkurenční skupiny. Za těchto podmínek, i když není vyloučeno, že společnost Giant si mohla některé z požadovaných informací týkajících se společnosti Jinshan a její skupiny obstarat, nemohla disponovat všemi informacemi nezbytnými pro vyplnění formulářů vyžadovaných za společnost Jinshan a její skupinu.

76. Jak jsem uvedl výše [32], v antidumpingovém šetření jsou účastníci řízení povinni skutečně a plně spolupracovat a jednat podle svého nejlepšího vědomí a svědomí. Musí zejména poskytnout všechny informace, *jimiž disponují*, které orgány považují za nezbytné pro stanovení svých zjištění. Nicméně použití čl. 18 odst. 1 základního nařízení musí být posuzováno případ od případu s přihlédnutím k okolnostem věci.

77. Projednávaný případ se přitom vyznačuje nezvyklou situací, ve které: zaprvé vztah mezi osobami ve spojení byl horizontální povahy, zadruhé společný podnik, který představoval jediné spojení existující mezi uvedenými účastníky, byl právě převáděn, takže toto spojení bylo rušeno, zatřetí dotčený účastník řízení plně spolupracoval na šetření, co se jej týče, a poskytl rovněž informace týkající se osoby, která s ním byla ve spojení, a začtvrté dovolává se jeho neschopnosti poskytnout velmi podrobné informace požadované orgány a týkající se osoby, která s ním byla ve spojení.

78. V takovéto situaci se domnívám, že orgány měly přihlédnout k tomu, že se společnost Giant dovolávala neschopnosti poskytnout požadované informace a měly případně objasnit, jaké specifické informace nezbytně potřebovaly, aby mohly stanovit svá zjištění. Dále měly přezkoumat, jakým způsobem mohla společnost Giant tyto informace poskytnout, pokud by jednala podle svého nejlepšího vědomí a svědomí.

79. V tomto ohledu uvádím, že obecně je věcí orgánů sdělit účastníkům dotčeným šetřením informace, které mají poskytnout [33].

80. Kromě toho je třeba konstatovat, že v bodě 69 napadeného rozsudku Tribunál uvedl, že Rada nebyla schopna ani ve svých písemnostech, ani na jednání upřesnit, jaká doplňující informace ve vztahu k informacím poskytnutým společností Giant během šetření týkající se společností, které byly součástí skupiny Jinshan, se mohla ukázat jako nezbytná pro výpočet vývozní ceny skupiny Giant. Rovněž na základě tohoto zjištění Tribunál dospěl k závěru, že nebylo možné společnosti Giant vytýkat, že neposkytla některé informace, které byly prohlášeny za nezbytné na základě obecných tvrzení, a to tím

32 – Viz body 47, 48, 53 a 54 tohoto stanoviska.

33 – Viz v tomto ohledu bod 1 přílohy II antidumpingové dohody, který zejména stanoví, že orgány pověřené šetření jsou povinny sdělit účastníkům dotčeným šetřením „informace, které mají poskytnout“.

spíše že neexistence vztahu mezi společností Giant a společnostmi, které byly součástí skupiny Jinshan, jasně vyvracela tvrzení ohledně nezbytné povahy odpovědí na antidumpingový dotazník za tyto společnosti. V tomto ohledu rovněž uvádím, že když byla na jednání před Soudním dvorem stejná otázka položena Radě, nebyla ani Rada schopna na ni uspokojivým způsobem odpovědět.

81. Ze znění bodu 131 odůvodnění sporného nařízení vyplývá, že se orgány domnívaly, že společnost Giant měla poskytnout informace týkající se výroby daného výrobku, objemu prodejů a jeho vývozních cen do Unie v relevantním období společnostmi skupiny Jinshan. Ve svém kasačním opravném prostředku EBMA uvádí jako příklad informace, které měly být ověřeny, možnou existenci dohod o rozdělení trhů nebo společných cenových politik mezi skupinou Giant a skupinou Jinshan. Pokud by to však byly informace, které orgány potřebovaly, s přihlédnutím ke zvláštním okolnostem projednávané věci, jako jsou informace uvedené v bodě 77 tohoto stanoviska, měly o ně požádat specificky a ověřit, jaké informace nad rámec těch, které poskytla, mohla společnost Giant rozumně poskytnout, pokud by jednala podle svého nejlepšího vědomí a svědomí. Za takových okolností naopak orgány nemohly prostě opomenout všechny podrobné informace, které společnost Giant poskytla.

82. V tomto ohledu je třeba připomenout, že ačkoli účastníci antidumpingového řízení mají podle čl. 6 odst. 2 základního nařízení v zásadě povinnost poskytnout odpověď na dotazník Komise, ze znění čl. 18 odst. 3 téhož nařízení vyplývá, že k informacím předloženým jinou formou nebo v rámci jiného dokumentu musí být přihlédnuto, jestliže jsou splněny čtyři podmínky vyjmenované tímto článkem [34].

83. Z výše uvedených úvah vyplývá, že Tribunál neposoudil chybně spolupráci společnosti Giant a nedopustil se porušení čl. 18 odst. 1 základního nařízení v tomto ohledu.

84. Zatřetí EBMA vytýká Tribunálu, že porušil čl. 18 odst. 1 základního nařízení, když chybně uložil orgánům nadměrné břemeno prokázat nezbytnou povahu vyžadovaných základních minimálních informací týkajících se propojených společností, které se podílejí na výrobě nebo prodeji dotyčného výrobku.

85. Z výše uvedených úvah však vyplývá, že tuto výtku je třeba rovněž zamítnout. Jak jsem totiž již několikrát uvedl, je nepochybné, že je věcí orgánů, aby posoudily nezbytnou povahu informace pro přijetí jejich zjištění.

86. V projednávané věci nicméně Tribunál konstatoval, že společnost Giant poskytla základní informace týkající se osoby, která s ní byla ve spojení, které byly v rámci zvláštní situace, jako byla situace v projednávané věci, dostatečné pro stanovení zjištění orgánů týkajícího se vývozní ceny.

87. Konečně je ještě třeba se vyjádřit k dvěma argumentům předloženým Radou v její kasační odpovědi. Pokud jde zaprvé o argument, podle kterého Tribunál nesprávně rozhodl, že požadované informace nebyly nezbytné, musí být považován za nepřípustný, jelikož zpochybňuje posouzení skutkového stavu Tribunálem. Pokud jde zadruhé o argument, podle kterého se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když rozhodl, že orgány použily čl. 18 odst. 1 základního nařízení, neboť jim skupina Giant sdělila chybné nebo klamavé informace, je třeba konstatovat, že vychází z chybného výkladu napadeného rozsudku, protože tento rozsudek žádné takové úvahy neobsahuje [35].

34 – Viz bod 150 rozsudku ze dne 16. února 2012, Rada a Komise v. Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP (C-191/09 P a C-200/09 P, EU:C:2012:78). V tomto rozsudku Soudní dvůr potvrdil analýzu Tribunálu, který v rozsudku ze dne 10. března 2009, Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP v. Rada (T-249/06, EU:T:2009:62, body 90 a 91) rozhodl, že podle čl. 18 odst. 3 základního nařízení pokud jeden z účastníků řízení neodpověděl na dotazník, avšak informace poskytl v rámci jiného dokumentu, nelze mu vytýkat nedostatečnou spolupráci, pokud zaprvé případné nedostatky neúměrně neztěžují zjištění přiměřeně správných závěrů, pokud jsou zadruhé předloženy včas, zatřetí je možno je ověřit a začtvrté účastník řízení jednal podle svého nejlepšího vědomí a svědomí.

35 – Naopak v bodech 71 až 75 napadeného rozsudku Tribunál přezkoumal skutečnosti předložené Radou a dospěl v bodě 76 rozsudku k závěru, že tyto skutečnosti, jednotlivě nebo společně, neumožňovaly se v projednávané věci domnívat, že informace poskytnuté společností Giant týkající se vývozní ceny byly chybné nebo klamavé.

88. S přihlédnutím ke všem výše uvedeným úvahám se domnívám, že výtky předložené EBMA vycházející z chybného použití čl. 18 odst. 1 základního nařízení Tribunálem musí být zamítnuty.

2) K překročení pravomoci soudního přezkumu Tribunálem

89. EBMA tvrdí, že Tribunál nahradil orgány tím, že vyvodil závěry z předložených částečných důkazů, a porušil tak širokou posuzovací pravomoc, kterou mají a překročil svou pravomoc soudního přezkumu.

90. V tomto ohledu je třeba připomenout, že z ustálené judikatury vyplývá, že v oblasti společné obchodní politiky, a obzvláště v oblasti obchodních ochranných opatření, disponují orgány z důvodu složitosti hospodářských, politických a právních situací, které musí zkoumat, širokou posuzovací pravomocí. Soudní přezkum takového posouzení proto musí být omezen na ověření toho, zda byla dodržena procesní pravidla, zda skutková zjištění, na jejichž základě byla učiněna zpochybněná volba, byla věcně správná, zda nedošlo ke zjevně nesprávnému posouzení tohoto skutkového stavu nebo zda nedošlo ke zneužití pravomoci [36].

91. Je přitom třeba uvést, že i když orgány disponují širokou posuzovací pravomocí, která se vztahuje i na určení informací, které potřebují pro stanovení svých zjištění, neznamená to však, že by mohly, jak vyplývá z bodu 54 tohoto stanoviska, po účastníkovi řízení požadovat jakékoliv informace, nebo že by jejich možnost použít dostupné údaje podle čl. 18 odst. 1 základního nařízení byla neomezená.

92. V projednávané věci Tribunál na základě skutečností ve spise a zjištění, které mohl učinit během před ním probíhajícího řízení, dospěl k závěru, že v konkrétní situaci projednávané věci Rada porušila čl. 18 odst. 1 základního nařízení. Rada totiž nemohla použít dostupné údaje za účelem určení vývozní ceny společnosti Giant v situaci, kdy jednak informace poskytnuté společností Giant umožňovaly takovouto cenu vypočítat a jednak Rada nebyla schopna určit, jaké dodatečné informace byly za tímto účelem nezbytné.

93. Za těchto podmínek se nedomnívám, že Tribunál porušil posuzovací pravomoc, kterou mají orgány, a porušil svou pravomoc soudního přezkumu.

94. Z výše uvedených úvah vyplývá, že se domnívám, že první dva důvody kasačního opravného prostředku podaného EBMA musí být zamítnuty.

B. K třetímu důvodu kasačního opravného prostředku

95. Svým třetím důvodem kasačního opravného prostředku EBMA zpochybňuje body 79 až 91 napadeného rozsudku, ve kterých Tribunál rozhodl, že se Rada nemohla dovolávat rizika obcházení proto, aby odmítla použít na společnost Giant individuální antidumpingové clo. Tento závěr Tribunál opřel o tři důvody.

96. Zaprvé Tribunál uvedl, že Rada potvrdila, že podmínky stanovené v čl. 9 odst. 5 druhém pododstavci základního nařízení nebyly při přezkumu situace společnosti Giant zohledněny a tento orgán neodkázal na žádné jiné ustanovení základního nařízení, které by stanovilo, že existence rizika obcházení může odůvodňovat přiznání individuálního antidumpingového cla vyvážejícímu výrobci. Za těchto podmínek Tribunál rozhodl, že se Rada nemohla takového rizika dovolávat za účelem odůvodnění použití sazby cla použitelné na vnitrostátní úrovni na žalobkyni [37].

36 – Viz mimo jiné rozsudek ze dne 7. dubna 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a další v. Rada a Rada v. Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P a C-193/14 P, EU:C:2016:209, bod 34, jakož i citovaná judikatura).

37 – Body 81 a 82 napadeného rozsudku.

97. Zadruhé Tribunál rozhodl, že Rada nemohla vycházet z čistě hypotetického rizika obcházení, které je vlastní konceptu „propojených společností“, aby zamítla přiznání individuálního antidumpingového cla. K podložení svého uvažování Tribunál odkázal na rozhodovací praxi orgánu pro řešení sporů WTO, podle které nemůže riziko, že uložení individuálních cel nebude účinné v boji proti dumpingu, samo o sobě odůvodňovat uložení cla použitelného na vnitrostátní úrovni na vyvážející výrobce [38].

98. Zatřetí Tribunál rozhodl, že na základě informací, kterými disponovaly při přijetí sporného nařízení, měly orgány v každém případě dospět k závěru o neexistenci rizika obcházení mezi skupinou Giant a skupinou Jinshan. Tribunál konkrétně rozhodl, že ukončení účasti společnosti Giant na společnosti GP mohlo vyloučit jediné spojení mezi skupinou Giant a skupinou Jinshan, a tedy vyloučit existenci rizika obcházení způsobeného existencí uvedeného spojení mezi těmito dvěma skupinami [39].

1. Shrnutí argumentace účastníků řízení

99. EBMA se zaprvé domnívá, že Tribunál na základě chybného předpokladu, že se projednávaná věc týká určení vývozní ceny [40], dospěl k závěru, že se orgány nemohly v projednávané věci odvolávat na riziko obcházení.

100. Zadruhé podle ECMA existuje v případě, že jsou společnosti propojené, tak jako jsou v projednávané věci propojeny skupiny Giant a Jinshan, vždy riziko obcházení, pokud jeden propojený subjekt obdrží nižší antidumpingové clo než jiný subjekt z téže skupiny. Z toho vyplývá, že argumentace obsažená v napadeném rozsudku týkající se hypotetického rizika obcházení mezi nepropojenými podniky, je od základu stižena vadou a nesprávným právním posouzením. Obavy orgánů, pokud jde o obcházení propojenými společnostmi v projednávané věci, jsou tedy opodstatněné. Mimoto nejsou relevantní odkazy Tribunálu na rozhodnutí orgánu pro řešení sporů WTO.

101. Zatřetí a nakonec EBMA tvrdí, že nelze vyloučit, že skupiny Giant a Jinshan byly během období šetření propojené způsobem, který překračuje to, co vyplývá z odpovědí na dotazníky týkající se společností skupiny Giant a konsolidovaných účtů společnosti Jinshan.

102. Rada se především přidává k tomuto důvodu kasačního opravného prostředku. Poté dodává, že Tribunál porušil čl. 9 odst. 5 základního nařízení. V tomto ohledu uvádí, že čl. 9 odst. 5 písm. e) tohoto nařízení stanoví, že riziko obcházení může existovat v případě vývozu ze zemí bez tržního hospodářství, jako je Čína. Tato možnost je v základním nařízení stanovena v případě státního zásahu. To je právě případ, pokud jde o skupinu Giant, jelikož během relevantního období čínská vláda držela 33,13 % ve společnosti Jinshan, což je informace, která ostatně nebyla skupinou Giant během šetření sdělena. Riziko obcházení, uvedené v čl. 9 odst. 5 písm. e) uvedeného nařízení, bylo ostatně uvedeno v bodě 114 odůvodnění sporného nařízení.

103. Společnost Giant nejprve tvrdí, že třetí důvod kasačního opravného prostředku není přípustný, neboť stejně jako první a druhý důvod kasačního opravného prostředku se týká posouzení skutkového stavu, které nespadá do pravomoci Soudního dvora v řízení o kasačním opravném prostředku. Podpůrně společnost Giant tvrdí, že třetí důvod kasačního opravného prostředku není opodstatněný.

38 – Body 83 a 84 napadeného rozsudku a v něm citované zprávy orgánu pro řešení sporů WTO.

39 – Body 85 až 89 napadeného rozsudku.

40 – Viz bod 32 tohoto stanoviska.

2. Posouzení

104. Nejprve je třeba přezkoumat s přihlédnutím k judikatuře, kterou jsem připomněl v bodě 40 tohoto stanoviska, námitku nepřípustnosti vznesenou společností Giant s ohledem na třetí důvod kasačního opravného prostředku EBMA.

105. V tomto ohledu se domnívám, že je nepochybné, že první dvě výtky, shrnuté v bodech 99 a 100 tohoto stanoviska, vznášejí právní otázky, které je Soudní dvůr příslušný posoudit v řízení o kasačním opravném prostředku. Tyto dvě výtky totiž zpochybňují dva právní předpoklady uvažování Tribunálu. Cílem druhé výtky je rovněž zpochybnit relevanci odkazů obsažených v napadeném rozsudku na rozhodovací praxi orgánu pro řešení sporů WTO.

106. Naopak třetí výtka, shrnutá v bodě 101 tohoto stanoviska, má za cíl zpochybnit skutkové zjištění, obsažené v bodě 89 napadeného rozsudku, podle kterého společný podnik GP představoval jediné spojení existující mezi skupinou Giant a skupinou Jinshan. Tato výtka proto musí být prohlášena za nepřípustnou.

107. Pokud jde o věc samou, nejprve uvádím, že první výtka, podle které Tribunál vycházel z chybného předpokladu, že se věc týkala určení vývozní ceny, musí být zamítnuta s přihlédnutím k úvahám, které jsem uvedl v bodech 64 až 67 tohoto stanoviska. Z těchto úvah totiž vyplývá, že tento předklad není chybný.

108. Pokud jde o zbývající část, konstatuji, že svou argumentací EBMA skutečně nezpochybňuje zjištění učiněné v bodě 85 napadeného rozsudku na základě skutečností uvedených v následujících bodech 86 až 88, podle kterého v *každém případě* informace, které měly orgány *při přijetí napadeného nařízení*, byly dostatečné pro přijetí závěru o neexistenci rizika obcházení mezi skupinami Giant a Jinshan. EBMA nezpochybňuje specificky z právního hlediska zjištění Tribunálu uvedené v bodě 89 napadeného rozsudku, podle kterého mohlo ukončení účasti společnosti Giant na společnosti GP vyloučit existenci takového rizika obcházení.

109. Toto zjištění přitom stačí samo o sobě k založení závěru, obsaženého v bodě 90 napadeného rozsudku, podle kterého se Rada nemohla v projednávané věci dovolávat rizika obcházení, aby odůvodnila odmítnutí použít na společnost Giant individuální antidumpingové clo.

110. Z toho vyplývá, že i kdyby úvahy obsažené v bodech 82 až 84 napadeného rozsudku byly chybné, závěr obsažený v bodě 90 napadeného rozsudku by zůstal platný. Za těchto podmínek jsou podle mého názoru argumenty týkající se těchto bodů irelevantní.

111. Konečně, pokud jde o argumentaci Rady, shrnutou v bodě 102 tohoto stanoviska, je třeba připomenout, že z článků 172, 174 a z čl. 178 odst. 1 a 3 druhé věty jednacího řádu, ve vzájemném spojení vyplývá, že kasační odpověď předložená v souladu s článkem 172 tohoto řádu nemůže směřovat ke zrušení napadeného rozsudku z autonomních důvodů odlišných od důvodů dovolávaných v kasačním opravném prostředku, přičemž tyto důvody lze vznášet pouze v rámci vedlejšího kasačního opravného prostředku [41].

112. Je přitom třeba konstatovat, že v rámci svého třetího důvodu kasačního opravného prostředku se EBMA nikdy nedovolávala porušení čl. 9 odst. 5 základního nařízení. Za těchto podmínek se domnívám, že důvod předložený Radou v kasační odpovědi představuje odlišný a samostatný důvod pro zrušení napadeného rozsudku, který musí být prohlášen za nepřípustný.

41 – V tomto ohledu viz rozsudky ze dne 10. listopadu 2016, DTS Distribuidora de Televisión Digital v. Komise (C-449/14 P, EU:C:2016:848, body 97 až 102) a ze dne 30. května 2017, Safa Nicu Sepahan v. Rada (C-45/15 P, EU:C:2017:402, body 20 až 22).

113. V každém případě je podle mého názoru tento důvod rovněž neopodstatněný. Rada se totiž nemůže skutečně dovolávat porušení ustanovení – čl. 9 odst. 5 základního nařízení – které, jak sama připustila před Tribunálem[42], nebylo v projednávané věci použito, pokud jde o společnost Giant. Dovolávání se bodu 114 odůvodnění sporného nařízení je mimoto zjevně irelevantní, jelikož se tento bod odůvodnění omezuje výlučně na uvedení relevantních ustanovení základního nařízení.

114. Z výše uvedeného vyplývá, že se domnívám, že třetí důvod kasačního opravného prostředku musí být rovněž zamítnut, a v důsledku toho musí být kasační opravný prostředek zamítnut v plném rozsahu.

VII. Závěry

115. S přihlédnutím k předcházejícím úvahám navrhuji, aby Soudní dvůr rozhodl takto:

„1) Kasační opravný prostředek se zamítá.

2) European Bicycle Manufacturers Association (EBMA) ponese vlastní náklady řízení a ukládá se mu náhrada nákladů řízení společnosti Giant (China) Co. Ltd.

3) Rada Evropské unie a Evropský parlament ponesou vlastní náklady řízení.“

42 – Viz bod 82 napadeného rozsudku.